

הוועדה לפטורים ולמיזוגים

פרוטוקול

מועד הדיון: 20 במאי 2015 בשעה 10:40

מקום הדיון: משרדי רשות ההגבלים העסקיים, רח' עם ועולמו 4 ירושלים

משתתפים:

עו"ד מודי זנדברג – חבר, נציג ציבור, יו"ר הוועדה
 גב' צילי דגן – חברה בוועדה, נציגת ציבור
 פרופ' דיויד גילה – הממונה על הגבלים עסקיים
 מר אסף אילת, כלכלן ראשי
 יאירה שרודר-פרנקל, ס. היועץ המשפטי (אזרחי)
 גב' טל פניני, ס. כלכלן ראשי
 עו"ד שני רפפורט, ראש צוות, מחלקה משפטית
 עו"ד צחי ברקוביץ, מחלקה משפטית
 גב' עתר שליו, מחלקה כלכלית
 עו"ד דרור ארם, רשם

על סדר היום

התניעצות הממונה עם הוועדה בעניין הטלת עיצום כספי על בית מילאנו בע"מ (להלן: "החברה" או "בית מילאנו") בגין אי מענה לדרישת נתונים.

מסמכים שהוצגו בפני חברי הוועדה:

- טיוטת החלטת הממונה על הטלת עיצום כספי על החברה;
- תרשומת של השימוע בע"פ שנערך לחברה ביום 31.3.2015;
- תגובתה של החברה על נספחיה (מאזן בוחן לשנת 2014 ודו"ח כספי מבוקר לשנת 2013), להודעת הממונה על כוונת חיוב מיום 18.3.2015;
- הודעה על כוונת חיוב שנשלחה לחברה ביום 4.2.2015;
- העתק הודעתו של מנכ"ל החברה, מר יגאל יפרח, מיום 3.2.2014;
- מזכר של מנהל מחלקת חקירות, מר חיים ארביב מיום 29.12.2013;
- תכתובת דוא"ל בין מנהל מחלקת חקירות, מר חיים ארביב, לבין נציגת החברה מיום 29.12.2013;
- תרשומת שיחה שערכה עו"ד שני רפפורט, מהמחלקה המשפטית, עם נציגת החברה מיום 19.12.2013;
- תרשומות שיחה שקיימה הגב' עתר שליו, כלכלנית במחלקה הכלכלית, עם נציגי החברה;
- מכתבה של הגב' עתר שליו, כלכלנית במחלקה הכלכלית, אל החברה ומנהליה מיום 2.12.2013.

שני ר: אנו נתחיל בסקירה קצרה של המקרה. אני מזכירה שאנחנו מנהלים פרוטוקול מלא והנאמר בישיבה נרשם בו.

צחי ב: במהלך בדיקת מיזוג בין דלתא, ארגמן ולודז'יה עלתה אינדיקציה שבית מילאנו היא שחקנית רלוונטית בשוק ולכן החלטנו לפנות אליה בבקשה למסור לנו מידע אודות החברה – דרישת הנתונים. חרף פניותינו הרבות, בטלפון ובכתב, בית מילאנו סרבו להעביר לנו את המידע שנדרש בדרישת הנתונים. על כן, משכל ניסיונותינו לקבל את המידע הדרוש העלו חרס, נשלחו חוקרי

הרשות אל חצרי החברה וביצעו פעולות תפיסה שונות. רק לאחר הגעתם הפיזית לחצרי החברה של חוקרי הרשות נמסר המידע הדרוש.

צילי ד: אשמח לדעת על איזה לוח זמנים אנחנו מדברים.

צחי ב: ב-2.12 פנינו בבקשה להעביר את המסמכים, ובסוף דצמבר, לאחר שנשלח אל החברה מכתב רשמי ולאחר שיחות רבות של נציגי הרשות, התייצבו חוקרי הרשות בחצרי החברה.

צילי ד: עם מי דברתם כשבקשתם את המסמכים?

שני ר: אני דברתי עם פקידה שסירבה להזדהות בפניי, היא כן ציינה שהיא מכירה את הנושא ושהם קבלו את המכתב שלנו. בסוף היא אף נתקה לי את השיחה. מאוחר יותר גם חיים ארביב מנהל מחלקת חקירות פנה אליהם שוב, דיבר עם עורך הדין, שלח להם מיילים. הם עדיין לא השיבו לדרישה.

צילי ד: יש עו"ד שהיה מעורב בסיפור הזה מצד החברה?

שני ר: כן, הוא מלווה אותם, לא שלהם.

מודי ז: (הערה: בשלב זה משתתף בדיון באמצעות הטלפון): אז עו"ד או רו"ח?

שני ר: היו שניים שהיו מכותבים למייל, אחד עו"ד ואחד רו"ח.

מודי ז: אבל היו עוד חברות שלא פניתם אליהן? במכתב מנכ"ל החברה מדבר על חברת [REDACTED].

שני ר: אני לא זוכרת בדיוק את כמות החברות באותו המיזוג אבל היו עוד חברות בסדר גודל הזה. [REDACTED] זו עוד חברה שפנינו אליה – היא חברה יחסית קטנה. אנחנו משתדלים לפנות לכל השחקנים שעולים בשיחות כשחקנים רלבנטיים. במקרה הזה היו לקוחות שדיווחו על רכישות מהחברה הזו ולכן מצאנו לנכון לפנות אליהם.

מודי ז: בעדותו של מנכ"ל החברה הוא אמר שיש 300 חברות כמוהו, אני זוכר את המספר 300 חברות באחת מהעדויות וזה נשמע לי שיש המון חברות כאלו. לכמה פניתם ולמה אי אפשר היה לפנות לחברה אחרת במקומו? בכלל, להבין איך שזה עובד, אם מישהו לא נותן נתונים, לא חלק מהמיזוג, לא קשור באופן ישיר למיזוג הזה, פונים במקומו לעוד? הלא ישנן גם דרכים אחרות.

שני ר: משתדלים לא לפנות לכל החברות הקיימות בשוק, אנחנו פונים לכל מי שפנייתנו אליו נדרשת, לשיטתנו – על בסיס קריטריון שמהווה בעינינו מזהה של השחקנים הרלבנטיים בשוק, על מנת לקבל החלטה בנוגע למיזוג. נזכיר שפרק הזמן לבדיקת המיזוג הוא 30 יום. במקרה הזה, משיחות שקיימנו עם לקוחות קמעונאים גדולים עלה שמה של החברה כאחת מהספקים של הלקוח ולכן החלטנו שזה יהיה נכון לפנות אליה ולקבל את היקף הפעילות שלה.

אסף א: אני רק אגיד עוד כמה מילים מבחינת מדיניות. קודם כל, אם נוצר בשוק מצב שבו חברה יודעת שאם היא מסרבת להעביר נתונים אז פשוט פונים לחברה אחרת, אז כמובן נוצר תמריץ לסרב. אף חברה לא אוהבת להתעסק בתהליך הזה, זה תמיד נטל על החברות, זה תמיד חברות שלא מעורבות בעסקה ורק רוצות שיעזבו אותן בשקט. אם אתה יודע שכל מה שאתה צריך לעשות זה לסרב ואז יפנו למישהו אחר אז זה מה שחברות יעשו.

מודי ז: אתם כבר בסוף של התהליך, אני רק ב-2 לדצמבר של אותה שנה, שואל שאלה. שלחתם ולא קיבלתם תשובה, אני מכיר את הרשות ואני רואה שאתם תמיד נמצאים בלחץ זמן עקב עבודה רבה שיש לכם וסדי הזמנים שלהם אתם כפופים, אבל אני רוצה לראות ולהבין האם אפשר היה למצוא משהו אחר, דרך אחרת למעט עיצום כספי לגרום לחברה להמציא לכם את המסמכים המבוקשים.

דיוויד ג: חשוב שחברי הוועדה יבינו כי מדובר במידע קריטי שאנחנו זקוקים לו לצורך כל בדיקה שאנחנו מבצעים ברשות. בלי נתונים שאנחנו מבקשים מהחברות לא ניתן לקבל החלטה ולהבין האם מיזוג כלשהו פוגע בתחרות או לא. אנחנו שואלים את הלקוחות מי השחקנים בשוק ואז מקבלים רשימה

ופונים לאותה רשימה. ברגע שאתה מחסיר אחד מהרשימה הזו אתה לא יכול לבדוק מה נתחי השוק האמיתיים של אותן החברות.

אסף א: אז מה שדיויד אמר זה מאוד נכון, כלומר אלף אין עוד 300 חברות בדיוק אותו דבר, זו חברה שכן עלתה בשיחות כחברה שהיא חשובה, והדבר השני שאנחנו באמת מנסים לעשות פה זה מדיניות לטווח הארוך. ברגע שכל פעם בטווח הקצר מישו מפריע לך ואז תגיד טוב אני מוותר לו, השוק ועו"ד שפועלים בו מכיר את זה מהר מאוד, ואם איך שרשות ההגבלים פועלת זה שהיא פנתה למישהו אחר בגלל שהיא בלחץ של זמן, הוא יכול להגיד להם לכו, לא רוצה. ואז מתר הרשות לא תוכל לפנות לאף אחד, כולם יגידו אנחנו לא רוצים לשותף אתכם פעולה.

מודי ז: האם חברה לא העבירה מידע שביקשתם מסיבה טכנית, למשל נשרף לה הבניין?

אסף א: נקבל החלטה בלי החומר האמור, על סמך אומדנים והשערות שונות ונתמודד לאחר מכן מה היו הנסיבות שבגינן לא הועברו הנתונים על ידי החברה.

מודי ז: אתה עונה לי באיך להעניש אותו ואני שואל אותך לגבי המסקנות לצורך האישור או אי אישור אותו הסדר.

אסף א: אם אין לנו אינפורמציה מסוימת אז אנחנו משתמשים בכל שאר האינפורמציה במיטב שאנחנו יכולים לגייס. הרבה פעמים כן נפנה לעוד חברות ונעשה כמיטב יכולתנו בשביל לבדוק את זה למרות שיש לנו מידע חסר, אבל זה באמת כמו שאתה אומר שאלה אחרת מאשר איך לא ליצור מדיניות שמאפשרת כזה דבר לאורך זמן.

שני ר: בסופו של דבר אנחנו יכולים להגיע למצב שההחלטה תתקבל אבל היא עשויה שלא לעמוד במבחנים משפטיים ואחרים, כלומר לא להיות מבוססת על תשתית עובדתית מספיקה. השחקן הזה טוען שהוא קטן, אנחנו לא יודעים שהוא קטן. אפשר היה לטעון, אם הדבר הזה היה מגיע לבית משפט בסופו של דבר, שאם הרשות לא פנתה לאותו שחקן ולא הבינה מה הגודל שלו אחרי שהיא כן קיבלה מהלקוחות אינדיקציות שהוא שחקן רלבנטי בשוק, אולי אפילו משמעותי, שכל ההחלטה הזו לא תקפה כי היא לא מבוססת על תשתית ראויה.

צילי ד: זו פעם ראשונה שאני נתקלת בנושא של עיצום כספי, אני מבינה שזה די חדש. אז אני מבינה מצד אחד את הצורך לבנות מדיניות לטווח ארוך, מצד שני ברור שזה משהו שעוד לא חלחל לידיעת הציבור. מה שעבר לי בראש כשמש הכנסה דופק לך בדלת אתה נותן להם את כל מה שהם צריכים רק שילכו, לרשות ההגבלים יש קצת בעיית יחסי ציבור במובן הזה ואני מבינה את הצורך לבנות איזו שהיא יכולת הרתעה.

דיויד ג: התפרסם גם תזכיר חוק, גם כל ההחלטות שלנו בנושא מתפרסמות בתקשורת וכבר היו תיקים בנושא, למשל פרשת תנובה מ-2011.

שני ר: זו לא פעם הראשונה שאנו מטילים עיצום כספי. הגענו לצווים מוסכמים עם תנובה וסופרגו לפני זה. **מודי ז:** אני עוצר אתכם, אני רוצה לקבל תמונה כללית טרם נתחיל לדון בגובה העיצום, למי פנינו? מי ענה ומי לא?

שני ר: בתחילת הבדיקה פנינו לקמעונאים הגדולים בשוק, הם נתנו לנו את הרשימה של הספקים שאיתם הם עובדים ואז פנינו לספקים, כאשר בית מילאנו היה אחד מהם והוא סירב להעביר אלינו את המידע המבוקש.

מודי ז: או קיי, אז בעצם היו לכם את הנתונים של כולם ומה שחסר היה רק אחד, אבל כל השאר העבירו, היתה לכם את כל התמונה המלאה למעט אחד, נכון? אני רוצה להבין, כי הוא אמר שיש איזה 300.

שני ר: יכול להיות שיש 300 אבל בגלל זה פנינו ללקוחות הקמעונאים הגדולים. מדובר פה בתחתונים, הם נמכרים גם בשווקים ובעוד כל מיני פלטפורמות שאנחנו חשבנו שהם פחות רלבנטיות לבחינת המיזוג. אני לא רוצה להיכנס כרגע לנבכי המיזוג הזה אבל מבחינתנו עיקר העבודה נעשתה מול הרשתות הקמעונאיות הגדולות.

מודי ז: טוב, הבנתי.

(הערה: הדיון הופסק למספר דקות והתחדש עם הגעתו של מודי זנדברג לחדר. דיויד גילה עזב את החדר והשתתף בהמשך הדיון באמצעות הטלפון).

מודי ז: אחרי שקצת דיברנו על הרקע. בוא נעבור לדבר על גובה העיצום. כמובן שאנחנו מסכימים שהמידע לא הועבר והעבירה התקיימה.

צילי ד: מה היה אפשר לעשות לפני ומה העיצומים הכספיים שהטלתם על החברות שהפרו את הסעיף בעבר, לפני סמכות של עיצומים כספיים? כמה פעמים הוטלו עיצומים כספיים?

שני ר: בעבר הסמכות היחידה הייתה פתיחה בהליך פלילי, זה קרה מספר פעמים בעבר. עד היום הוטלו שלושה עיצומים כספיים – תנובה ועוד פעמיים על ארגוני גני ילדים.

צילי ד: האם מדובר באי מסירות מסמכים?

שני ר: לא, נושאים אחרים.

יאירה פ: זו הפעם הראשונה שמדובר בעיצום כספי בגין אי מענה לדרישת נתונים לאחר שהסמכות הזו ניתנה לממונה. אבל לפני זה היו צווים מוסכמים שבמסגרתם היינו מגיעים למצב בו חברות המפרות משלמות קנס לקופת אוצר המדינה, כך שחברות גדולות היו משלמות במיליונים וקטנות יותר באלפים. לדוגמה הייתה חברה שהייתה ממש בשלבי פשיטת רגל והם שלמו 15 אלף ₪.

צילי ד: אני חושבת שאנשים יעדיפו הליך עצומים כספיים על פני ענישה פלילית וזה טוב בעיני וזוהי הסיבה שהכלי החדש הזה הוא מאוד שימושי. אבל במקרה הספציפי הזה אני לא ממש בטוחה האם קיימת התאמה בין עבירה לבין מעשה. אני מבינה את שיקולי ההרתעה מול אחרים. אבל המאזן הוא לא מתאים במקרה זה.

דויד ג: מדובר בעבירה פלילית בעלת ענישה פלילית, על כן, הסכום מבחינתי הוא נמוך מהסכום המקסימלי שהיה ניתן להטיל וברף התחתון של מתחם שיקול הדעת לעניין גובה העיצום.

מודי ז: אני מקווה שזה כן יגיע לתקשורת ויעשה הרבה מאוד רעש. רוח הדברים של הוועדה מאוד ברורה והיא להקל. אני אומר שבמדינה עם כל הקשיים שגם ככה קיימים אצל העסק הקטן, להטיל עליהם 30 אלף ₪ על זה שהם אחרו בשבועיים, לא נשמע לי הגיוני.

יאירה ש: אנחנו היינו בסד זמנים של 30 יום.

צחי ב: [לעניין הקשיים] זה לא עלה מהמאזנים שלו באופן חד משמעי.

דיויד ג: לא מדובר באיחור אלא החברה לא התכוונה בכלל להעביר את המסמכים, רק באמצעות החוקרים שלנו הצלחנו להשיג את החומרים.

שני ר: העסק הוא לא בהליכי פירוק או פשיטת רגל אלא מדובר בירידה בחיקף ההכנסות ביחס לשנה הקודמת.

צחי ב: העיצום המקסימלי שניתן להטיל על החברה הוא 300 אלף ₪. העיצום שמוטל הוא בגובה 30 אלף – אנחנו ברף התחתון של מתחם הענישה בגלל הנסיבות המיוחדות של המקרה.

מודי ז: זה עוד יותר גרוע אם חשבת להטיל עליו 300 אלף ₪.

צחי ב: אני ציינתי את הסכום המקסימלי שניתן להטיל בגין אי מענה בנסיבות העניין.

אסף א: אם אפשר להגיד משפט, כמובן תחליטו כרצונכם, אבל זה לא דחו בשבועיים, זה משהו שאתה בא ומבקש ממנו נתונים והוא אומר לך - לא רוצה! כשבא כלכלן ואומר לו משהו לא רוצה, זה יוצר בעיה כי גם אם הכלכלן היה רוצה לוותר לו הוא לא יכול כי הוא כבר פנה אליו, כבר בהליך משפטי הצדדים יודעים שהוא פנה אליו ויודעים שהוא ויתר לו.

צילי ד: אבל מתי זה היה, סליחה? ממה ששני תיארה קודם זה לא היה שהגעתם לבן אדם אלא התשובה שלה הייתה שדיברתם עם המזכירה, הבוס שלה בחו"ל.

עתר ש: חשוב לי לציין כי אני זו שעשיתי את הבדיקה הכלכלית מול החברה ואני ניסיתי בכל דרך אפשרית להשיג מידע ואפילו ביקשתי לדבר עם המנכ"ל, אך החברה ונציגה לא שיתפו איתי פעולה כלל. אנחנו תמיד מתחשבים בחברות בינוניות וקטנות, מקלים על דרישת הנתונים ומנסים לעשות את רוב העבודה על הנתונים פה ברשות בלי לפגוע בשגרה של העסק. אי המענה של צדדים לדרישת נתונים, ושל החברה בפרט, מאוד הקשה על הליך הבדיקה וצריך לזכור שנפגעים מזה המבקשים להתמזג.

צילי ד: זה משהו נדיר מבחינתכם?

שני ר: הוא לא הסכים בכלל לשתף פעולה, שאומרים לא מוחלט זה נדיר.

צחי ב: המנכ"ל היה מודע לדרישת הנתונים ועל המשמעות של אי מענה לדרישת הנתונים ובכל זאת התעלם ממנה.

מודי ז: כן, אבל הוא לא ידע מי אתם. גם לי זה נורא מפריע כשלא יודעים מי אני. לא כל יום חברה קטנה כזו נפגשת עם רשות ההגבלים העסקיים, צריך לתת לזה משקל.

שני ר: לאמץ את הטענה שלהם שהם חשבו שאנחנו כמו BDI זה משולל כל הגיון. החברה ידעה שאנחנו גוף ממשלתי, המכתב שנשלח אליהם הוא מטעם הרשות עם לוגו של הרשות ובנוסף במכתב מוסבר שיש ענישה פלילית ועיצומים כספיים שניתן להטיל עליה בשל אי מסירת מידע – עם הפניה לסעיף החוק הרלוונטי. חשוב להבין שהגענו להיכן שהגענו לאחר תהליך ארוך – לאחר שהכלכלן לא מצליח לקבל את המידע הנושא מועבר לטיפול המחלקה המשפטית ורק אם לאחר התערבות המחלקה המשפטית לא מתקבל המידע מעבירים את הנושא לטיפול מחלקת החקירות.

צילי ד: וכמה פעמים דיברת איתם?

שני ר: לא אני, ביחד, נעשו שם הרבה מאוד שיחות.

מודי ז: כמה מקרים כאלה יש לכם בשנה, פחות ממאה או יותר ממאה?

טל פ: פחות מאה.

מודי ז: אני חושב שזו לא תהיה טעות להתרשם שלא מדובר במכת מדינה שבאמת מפריעה לבצע את המלאכה החשובה כתוצאה מהיעדר מידע על בסיס, נכון?

דיויד ג: אבל זה ייהפך למכת מדינה אם אנחנו לא נאכוף את זה, עד עכשיו אנחנו אכפנו את זה בקפדנות, כי אם אנחנו לא אוכפים את הדבר הזה ואם זה לא יוצר הרתעה אז באמת אפשר לסגור את הבסטה כי כל ההחלטות שלנו תלויות בנתונים מהשוק. בלי נתונים מהשוק אי אפשר לבדוק נתחי שוק ובלי לבדוק נתחי שוק אי אפשר לבדוק אם משהו פגע בתחרות או לא פגע בתחרות.

אסף א: מדובר במשהו מאוד חשוב מבחינתנו.

צחי ב: דרישות נתונים הן "צינור החמצן" של הרשות ממנו היא מקבלת את המידע שעליו היא מבססת את החלטותיה.

צילי ד: למה לדעתכם העיצום ברף הנמוך?

דיויד ג: הוא משמעותית מתחת לרף המקסימלי. זה נמצא בצד הנמוך של הספקטרום האפשרי של 300 אלף.

צילי ד: זה נקבע לפי מחזור או רווח?

שני ר: המחזור הרלבנטי של החברה על פי החוק בשנה שקדמה להתראה היה [REDACTED] ש.

אסף א: מחזור, קשה לעקוב אחר הרווחים של חברות.

עתר ש: צריך לקחת בחשבון גם את הפגיעה בחברות שממתינות לסיום הבדיקה שלנו - הצדדים למיזוג. אי מסירת מידע על ידי חברה שאנו רוצים מידע ממנה במסגרת בדיקת המיזוג מביאה לעיכוב הטיפול בבקשה.

מודי ז: אני רוצה להגיד כמה דברים שבעיניי הם סוג של עקרונות. אחד, אין ספק שצריך לוודא שמאגר המידע או כמות המידע שנדרשת לצורך קבלת החלטה תגיע כמה שיותר מהר, אין ספק שצריך לעשות הכל לטובת העניין הזה כולל ליצור אפקט של הרתעה אצל אלו שאמורים לשתף פעולה כי החוק קבע שהם חייבים לשתף פעולה. דבר שני, ככל שאתה רחוק יותר מהמיזוג אז ברור שצריך להתייחס אליך ולראות אותך אחרת בעניין, בוודאי כאשר אתה חף, וכך זה נראה לי כאן מכל העובדות שהונחו בפנינו, מאיזה שהיא נגיעה לעניין של המיזוג, זה עלה בבירור ואף אחד לא טוען אחרת. הדבר השלישי, אולי כדאי לחשוב על הדרך שבה פועלים על מנת לאסוף את המידע הזה. אני יודע שכאן עובדים בלחצים של זמן על בסיס קבוע. אולי צריך לאיים בביקור של אותו חוקר ולראות כיצד זה מביא את העברת המידע, לא בהכרח צריך כבר לשלוח את החוקר, כשיודעים שמחר בא אליך חוקר פלוס משטרה, יכול להיות שזה ישנה משהו.

יאירה פ: זה כן נעשה גם במקרה הזה.

שני ר: נאמר להם שזו עבירה פלילית, נאמר להם שיש לנו את כל הסמכויות. ראש מחלקת חקירות פנה אל אותן הפקידות וניסה להסביר להן הכל – כל בעלי התפקיד בחברה התעלמו מכל האזהרות שהם קיבלו. חוקרים לא נשלחים סתם.

מודי ז: אין ספק שנעשה פה מאמץ והיה פה עיכוב. הדבר הבא שצריכים להסתכל על הפרופורציות, גם על זכויות וגם להסתכל על התופעה עד כמה היא מכת מדינה במרכאות או לא. כרגע המצב הוא נטייה מושלמת כמעט לשתף פעולה, כרגע שמעתי זה חד ספרתי.

יאירה פ: זה נעשה בסופו של יום. השאלה היא לכמה אנחנו מגיעים שבסוף לא מעבירים, יש הרבה יותר כאלו שמאוד קשה לקבל מהם את המידע. על בסיס יומי, אני מצוותת עורך דין לכלכלן שעושה שיחות ומסביר להם שהם חייבים להעביר ואם לא יעבירו נשלח חוקרים ונטיל קנסות, וזה מה שעובד בסופו של יום, האיומים.

מודי ז: יכול להיות שצריך לשקול למשל איזה שהוא סוג של פרסום לדברים האלה, אם זה מתפרסם אז אולי לא בצורה אפקטיבית מספיק. אני רק אומר שאם באמת קיים חשש שהאיש הזה מחר יסגור חברה ועוד איזה 3 או 5 או 7 לא יודע כמה אנשים ילכו הביתה בגלל שלקחו 30 אלף שקלים על משהו שתרומתו בשורה התחתונה הייתה כנראה לא משמעותית לתהליך קבלת ההחלטות וגם הפגם נרפא, נרצה או לא נרצה, הוא נרפא אולי לא בצורה הראויה. בעיניי זו פרופורציה לא נכונה.

אסף א: מדובר בחברה עם מחזור [REDACTED], 30 אלף ש"ח לא הסכום שאמור להפיל את החברה.

מודי ז: עברו מאז שנתיים ומעל שנתיים ולא קרה כלום, לא היו מקרים נוספים ולכן לא מדובר במכת מדינה או משהו. לאור זאת, ובנסיבות העניין, אני סבור שיש להטיל 3,000 ש"ח. זה מה שאני אישית הייתי ממליץ, אבל אני שואל את צילי, או שנגיע למספר או לפחות שיהיו לכם 2 דעות של חברי הוועדה או סדר גודל והכוונה.

דיויד ג: אי מענה לדרישת נתונים היא הפרה משמעותית מבחינתנו ואנחנו אוכפים את זה בצורה קפדנית, יש עובדה זו כדי למנוע את אותה "מכת מדינה" עליה דיברת. בעבר אכפנו באמצעות פתיחה בחקירה

פלילית והיו מקרים שבהם הגענו לצו מוסכם. הטלת עיצום כספי בשיעור שהוצע על ידך יעודד גופים נוספים שלא לענות לדרישות נתונים וישים את האיסור הפלילי, ואף את העיצום הכספי, ללעג.

אסף א: שלושת אלפים שקלים לא משקף את חומרת ההפרה, תסבירו מהם הנסיבות המיוחדות שעליהם הצבעתם. לדעתי עיצום ברף כזה יעודד אי מענה.

מודי ז: אכן מדובר בנסיבות מיוחדות ומקלות: מקרה ראשון, המנכ"ל היה בחו"ל ומי שדיברו איתו עבד באופן חלקי בחברה.

שני ר: אנחנו לא יודעים אם הוא עבד במשרה חלקית אלא רק שהוא לא עובד כרגע, זה גם לא ממש רלוונטי.

מודי ז: אין ספק. אז הוא היה מועסק בחברה, רק חלקית לפי מה שאני זוכר שקראתי. אני מנסה להסביר פה את הנסיבות לקולא.

צחי ב: המנכ"ל היה בארץ עם קבלת דרישת הנתונים והיה מודע לה.

צילי ד: דעתי שונה משל מודי בעניין גובה העיצום, שלושת אלפים ש"ח זה ממש נמוך לדעתי, על דיבור בטלפון בנסיעה מקבלים קנס כזה. לא מדובר במספרה או עסק ממש קטן. להבנתי ב-2012 היו לו רווחים של [REDACTED] וגם ב-2014.

מודי ז: לכן אני אומר שיש להטיל לפחות 3,000 ש"ח.

צחי ב: אין מידע מהימן לגבי 2014.

צילי ד: יש להם ירידה במחזור?

שני ר: [REDACTED]

צילי ד: [REDACTED]

שני ר: הפחתנו לו את הסכום, החוק קובע כי במקרים בהם עולה חשש שהטלת עיצום תביא לקריסה אנחנו יכולים לפרוס את תשלום הסכום.

צילי ד: זה לא המקרה שהייתי הולכת עליו בכל הכוח להבא. אני חושבת שבעתיד כדאי לשקול לשלוח לחברות מכתב שמוזהיר, בין היתר, מהטלת עיצום כספי ואת הסכום שניתן להטיל, במידה ולא שיתפו פעולה.

דיויד ג: אנחנו לא יודעים את המחזור של החברה בשלב כזה ועל כן לא נדע להגיד את הסכום.

מודי ז: בינתיים תכתבו מה שנראה לכם בעין, לא מדובר בדרישת תשלום, ואז מקבלים ותערכו חישוב של הסכום הסופי.

שני ר: אתם מסתכלים בדיעבד על השאלה כמה המידע רלוונטי למיזוג. כאשר אנחנו פונים לאותה חברה אז אנחנו נמצאים תחת סד זמנים של 30 יום לצורך מתן החלטה, במועד זה אנחנו לא יודעים את חשיבותו של כל שחקן, כמה הוא משמעותי וכיצד הוא משפיע על נתח והגדרת השוק. אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לקבל החלטה בלי לקבל את הנתונים האלה.

צילי ד: אני מבינה שאתם מנסים לפתור את זה בדרכי נועם לפני שאתם פונים באמצעות חוקרים ועיצומים כספיים. אני מסכימה אתכם שאם מישו בא בעזות מצח ובחוסר תום לב בא ואומר אני לא רוצה, יש מקום להטיל עיצום כספי וזה נראה לי גם הדבר הנכון ולא ההליכים הפליליים. עם זאת, במקרה זה התחושה שלי הייתה שהם לא עשו את זה בשל עקרונות שלהם שלא למסור לרשות מידע אלא מתוסר הבנה, ואולי במקרה הכי גרוע זלזול. לא מדובר במשהו מופרך.

שני ר: כשמקבלים מכתב ממדינת ישראל שבו מוסבר כולל הפניות רלוונטיות לחוק וזאת לאחר כלל הטלפונים שהם קבלו מאתנו, לא סביר לחשוב שהם לא הבינו מי מולם.

צילי ד: ברור, היו שם גם דברים מתחמקים, אבל בגדול את יכולה לראות איך הוא לא נתן את המשקל הראוי לזה שבאים אליו חוקרים של הרשות והוא לא בדיוק יודע מה זה, ולא יודע מה זה עיצום כספי והוא אומר מה פלילי, זה פלילי? אנחנו מכירים חברות של אנשים עובדים, במיוחד לא מתוחכמים ולא מיוצגים, ואין לו עורך דין זמין שהוא יכול להרים אליו טלפון ולהגיד לו תגיד לי כמה זה רציני וכמה אני צריך לחשוש מזה. אלא מי שמקבל מכתב כזה והעורך דין שלו הוא לא כזה שמתמצא בהגבלים עסקיים והוא צריך ללכת להתייעץ באופן מיוחד.

אסף א: מספר לא מבוטל של עסקים יותר קטנים משתפים פעולה ומבינים את המשמעות. **מודי ז:** הוועדה אמרה את דברה בצורה מאוד ברורה שמן הראוי לשקול את גובה העיצום ולהפחית אותו נוכח הנסיבות המיוחדות.

דיויד ג: אגב, לגבי התקופה שחלפה, לא נראה לי שחלפה תקופה חריגה, תקנו אותי. **מודי ז:** מה שאני אומר, שבתקופה הזו לא חלה התדרדרות ברמת שיתוף הפעולה אתה לא יכול לדבר על איזו שהיא מכת מדינה שמחייבת משהו חריג לחומרה, כי בסך הכל ההתנהלות היא שמידת שיתוף הפעולה עם הרשות היא טובה, אולי אפילו משתפרת.

דיויד ג: זה בגלל שהתעקשנו עד עכשיו לאכוף את זה. **מודי ז:** אני לא אומר שזה נס משמיים, רק אין פה שיקול לחומרה.

צילי ד: דיויד אומר עוד דבר שצריך לשים אליו לב, שבמובן מסוים לא להטיל עיצום כספי בכלל יכול להיות עדיף מאשר להטיל עיצום כספי שהוא סכום מגוחך.

מודי ז: אז ההמלצה של הוועדה היא להפחית את גובה העיצום. אחד מחברי הוועדה קבע מספר שיכול להיות רף תחתון, הוועדה לא ממליצה פחות מזה אבל רוח הדברים היא שממליצים להפחית את גובה העיצום וכמובן לעשות עוד שני דברים, האחד להבליט את הסנקציה העיצומית המקסימאלית במכתב, להבהיר יותר שיש גם את הצדדים הללו תוך כדי תהליך. הוועדה גם אומרת בצורה חד משמעית שמדובר פה במקרה עם נסיבות קצת אחרות וגם במקרה ראשון. אם לוועדה יבואו מקרים נוספים על ציר הזמן שיעידו שיש שינוי ביחס הציבור, במידת שיתוף הפעולה, זו עילה לשנות לחומרה את העמדה הבסיסית. את הסכום אנחנו משאירים לשיקול דעת ברוח הפרמטרים שדיברנו עליהם.

החלטה: ממליצים על הטלת עיצום כספי בסכום שיופחת לפי שיקול דעת הממונה.

שעת סיום: 11:20.